

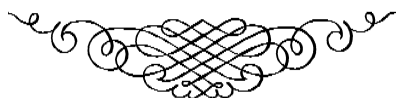
"שערי - התורה"

סוד חובת

מ"ב מסעות

לפני הגאולה

ובו: מסר - לסיבת המסובב למצב ולהסגר
הדומה ל- מ"ב מסעות בדור מדבר.

מ"ב מסעות

סגולה לרפואת

הנפש

מצורף בסוף החוברת שמות מ"ב מסעות בטבלה

בס"ד, ביריה, יום ר"ה מאן ה'ש"פ

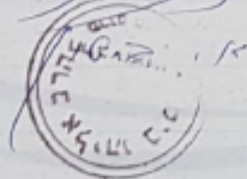
א ר ת ב ד ר כ כ

היו להראה עיני פאיונות מתק קונטרס
חלוקה בשם "סוד חובת ה' מסודת". מאלו
ידי אומן, רב גדלים אמורה, ה'ה הרב יואל
שלכיל יבן מדינת צפת גז.

הרב הנ"ל נאל על צדו בקונטרס זה
לאמר מאל מסודות מ'ה מסודת אל
שלכיל באבבר. ולהבין מאל ממנו היום
בזקבות המגפה הקלה המלחמה בכל
הצדדים בשל ובאחל ילולו בפרט, ובר
אחרו חזק איכא מאלו באלו ראשו באליאן.

ואל נרובא מאלו אברהם אהרן ה' בידו
יבאל ויפולו מדינות חובה אגבאל
מורה ומה צורה. עין בריאלו איתנה
ונתנה מאלו ארנה

בבית החרוה

הקדמה

ברוך שזיכני ברוב רחמיו וחסדיו להוציא קונטרס "סוד מ"ב מסעות" לאור העולם.

הודאה כפולה ומכופלת חייב אנכי להשם יתברך על שעזרני גם בחיבורי הקודמים.

בקונטרס זה יובאו סוד מ"ב מסעות החייב להיות קודם הגאולה השניה וכל יהודי חייב לעוברו, כשם שעברו עם ישראל מ"ב מסעות במדבר בגאולה הראשונה ביציאתם ממצרים.

ובו יובאו סיבת המסובב לכל המצב הזה ולכל ההסגר ומכל סיבה שלא תהיה בסך הכללי מסתתר סיבתם בסוד ההשגחה העליונה שהדברים יהיו כך, מפני שאנו קרובים מאוד לגאולה ומצב זה נקרא צירי לידה של גאולה והם מכאיבים כל אחד כפי בחינתו והשגתו. כתוב בליקוטי מוהר"ן הסתכל בשכל של כל דבר ובכל דבר יש בו אלוקות.

ונראה לקשר - שאף צריך להסתכל בשכל האלוקי של כל מצב שעובר עלינו, כי יש על כך "סיבת מסובב" מלמעלה.

אך כידוע בכח מ"ב מסעות לרפאות את הנפש וכל שכן בתוספת לימוד סוד פנימיות מ"ב מסעות שנתחדש בחיבור הזה בכוחו להאיר את העיניים ולראות את סיבת המסובב למצב, ולהעיר את הבחינת שינה כי בסך הכל אבא שבשמים רוצה את קרבתנו אליו לטובתנו כי אנו בניו אהוביו.

ומכין לנו תשתיות לגאולה ואפשר לראותם אם נתבונן בסיבת המסובב שיובא להלן.

יהי רצון: שנזכה לגאולה ברחמים על ידי משיח בן דוד.

"בעזרת החונן לאדם דעת"
המוציא לאור: יואל ישכיל הי"ו

תיקון למצב - סוד פנימיות מ"ב מסעות לקירוב הגאולה.

ראשית - כידוע אליהו הנביא גילה להאר"י הקדוש שסגולה לבטל המגיפה לומר מ"ב מסעות בארמית ובלשון הקודש, עד כאן.

וטוב לקרוא מ"ב מסעות מפרשת מסעי פרק ל"ג פסוק א' עד פסוק מ"ט וכולל. ויובא להלן בסוף החוברת.

סיבת המסובב

כידוע - עם ישראל לפני מתן תורה בהר סיני היו צריכים לעבור במדבר מ"ב (= 42) מסעות 'מדבר' אותיות דר-מ"ב (דר מלשון דירה) ועברו מסע אחר מסע לתקן בכל מסע ניצוצות קדושות. **נראה** - שבמילים אחרות המקום הקודם שהיו בו אינו מקומם במסע הזה כי כבר נמצאים במסע אחר, וכך היה עד לקבלת התורה, וכך במצבנו אנו בתחילה אמרו לא ללחוץ ידים ואחר כך להתרחק מטר ואחר כך שתי מטרים ואחר כך מנעו טיסות וסגירת התיירות ואחר כך עוד חנויות שאינם חיוניות ועוד חנויות ופתחו חלקם לאחר מכן והכל לפי הענין והמצב, הלאה והלאה... והמצב דומה למ"ב מסעות שכל מסע ומסע הוא כעין הגבלה ממקום מסוים וכך היינו מוגבלים עקב הסגירה ממקומות מסוימים שוב ושוב.

במדבר עברו 42 מסעות, 14 מסעות עברו בשנה הראשונה ו- 8 מסעות בשנה האחרונה, ובתוך 38 שנה עברו בסך הכל 20 מסעות.

בכדי להראות את אהבת השם שלא הטריח ולא טילטל אותם הרבה במדבר.

ודומה הדבר למצבנו, שהרוב הוא זמן מנוחה ולא יוצאים כמעט למקומות שאינם הכרחיים ונשארים הרבה בבתים וזה כנגד זה.

ההסגר של החנויות שאינם חיוניות וכו' הסתיים ב- י"ד אייר (8/5/2020) ומשה רבינו אמר על פי ציווי השם לעם ישראל לפני יציאת מצרים "שבו איש בפתח ביתו על יצא איש ממקומו" ונצטוו כל משפחה לקחת שה לצורך קרבן פסח שני שנאמר: "איש שה לבית אבות".

וזמן ההקרבה ב- י"ד אייר ובו הסתיים הסגר כנזכר.

והיום שלמחרת הוא ט"ו, באייר והיה ביום ראשון, ובדיוק ביום זה כשעם ישראל חנו במסע "אלוש" אמרו כולם למשה ואהרן תנו לנו לחם ובשר שלא נמות והשם הוריד להם לחם בכל בוקר מהשמים, ועל בקשת הלחם לא כעס מפני שהוא הכרחי, והוריד בשר בערב בזמן לא טוב להכנה, ועל בקשת הבשר כעס מפני שאינו הכרחי (שמות ט"ז).

(מיד לאחר יום י"ד מהערב (ומהלילה), התאריך הוא ט"ו אייר, מפני שהיום מתחיל מהלילה, שנאמר: "ויהי ערב ויהי בקר יום אחד", (בראשית א', ה').

היוצא מכך - שהחנויות שהם חיוניות נחשב לדור זה כמו לחם ההכרחי של דור המדבר, ולכן חנויות שהם חיוניות היו פתוחות,

והחנניות שאינם חיוניות נחשבות לדור זה כמו הבשר בדור מדבר שאינו הכרחי להם ולכן החנניות שאינם חיוניות היו סגורות, בכדי לתקן בקשתם בדור מדבר שיורידו להם בשר (הנקרא שליו).

ומצבנו דומה לדור מדבר, בכך שבכל הימים שהיו לפני הפתיחה עד לפני ט"ו אייר, זעקו בעלי החנניות ללחם וכו' שרוצים להביא לביתם ויום לפני ט"ו אייר התחיל ליפתח החנניות וכו'.

עקב שניתקן עוד לפני יום זה בחינת בקשת הבשר בדור המדבר, (שכנגדם חנניות שאינם חיוניות כנזכר).

רמז נוסף:

אמרו שהמצב בתחילה התחיל בסין סמל החומריות. **וכנגד** מדבר סיני הוא חלק ממדבר סין ולפני קבלת התורה ב'הר סיני' שהוא סמל הקדושה, היה נקרא מדבר סין ולאחר מתן תורה נוספת אות י' בשמו כנגד 'עשרת הדברות'. (סין זה לפני המצב שהיה, אך מ"ב מסעות היו לאחר מתן תורה בהר סיני).

והרמז - שעל ידי סיבת המסובב הזכירו בהתחלה סין, וזאת משמים בכדי להכין את התשתיות לגאולה, ועל ידי התורה הפנימית ביותר (עצם השגת האלוקות) שיגלה המשיח בגאולה יהיה נחשב ליותר מקבלת התורה ואז יתוסף ברובד פנימי יותר אות י' ל-סין ויצטרף לאותיות סיני ויחשב קבלת תורתו של משיח ליותר מקבלת התורה בהר סיני.

והגבלת שתי מטרים הוא כשיעור 4 אמות¹ (כל אמה כשיעור חצי מטר) כשיעור רשות היחיד ובשבת אסור לטלטל לרשות הרבים וצריך לשבות ברשות היחיד ולכן מ"ב מסעות אלו בכדי להביאנו לרשות היחיד לאבא שבשמים והקדימו שתי מטרים שהוא רשות היחיד קודם הגאולה השלימה שהוא יום שכולו שבת.

ובכדי להגיע לגאולה צריך להגיע ל- נ' שערי קדושה, כי מ"ב מסעות כנגד 42 ימי חול שצריכים לקדש אותם שהברכה שלהם הם שבע שבתות ובכל מסע מתגלה שאין זה מקום שביתתם בשבת עד להגיעם למסע האחרון (ובסך הכל 42 ימי חול וגם 7 השבתות ישנם 49 ימים) שנאמר: "שבע שבתות תמימות תהיינה", ומעליהם נ' = (50) שערי קדושה, ועל ידי שהכל היה פתוח רק לצורך חיוני זהו בחינת התקדשות ימי חול.

חיוני אותיות **חיו** - נ' והרמז - להחיות את נ' שערי קדושה לגאולה השלימה.

בכל פרשת המסעות לא מוזכר כלל האות ז' - בכדי לרמז שלא היו נוסעים בשבת, וכן לרמז שלא היו צריכים כלי זיין.

ונראה שבא לרמז - כנגד המצב שהוא מלחמה ביולוגית ללא שום כלי מלחמה וזה כנגד זה.

כידוע - המסיכות מרמזים לא לדבר 'לשון הרע', אך למדו לא לדבר לשון הרע ממה שקרה בדור מדבר, מרים אחותו של משה רבינו דיברה עם אהרן האח הגדול על משה לידו, והתכוונה לטובה בלבד, ואף על פי כן היתה בנידוי, וכתמי צרעת כיסו את גופה, וכל עם ישראל המתינו לה במדבר שבעה ימים (בהעלותך י"ב).

¹ שהוא שיעור קומת האדם בפישוט ידים ורגליים.

וכתב החפץ חיים - כמה יש להיזהר מלשון הרע ששילמה מרים בצרעת מיד, ואף על פי שהיתה נביאה ואחותו של משה רבינו, ועוד שהתכוונה לטובה והיתה בדרך ביציאתם ממצרים, כל עם ישראל היו צריכים לחכות לה, ומה אנו אזובי הקיר נאמר.

תוספת רמזים

דוד המלך תיקן בזמנו לבטל את הנגיף, שכל יהודי יברך בכל יום 100 ברכות והעניין צריך חיזוק, ועל ידי הברכות מברך את השכינה הנקראת כה, **וכנגד המסכה על הפה, מסכה אותיות מס-כה מס = (100) כנגד ק' = (100)** ברכות, **כה כנגד השכינה הנקראת כה. והברכות - כנגד מידת המלכות והפה - כנגד מידת המלכות.** (ולבשמים יש ברכת הריח - שהאדם נהנה **וכנגד - המסיכה גם על האף).**

והמסעות כתובים בפרק ל"ג אותיות ג"ל - רמז "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך" וב- מ"ט (= 49) פסוקים כנגד שבע שבתות והמסע האחרון בפסוק מ"ט נקרא **"ערבת מואב"** "מואב" (= 49) בגימטריא **מ"ט = (49)**. **"ערבת"** מלשון **עברות** רמז שהמסעות לתיקון כל העבירות, ומלשון **ערבות**, שכל ישראל ערבים זה לזה, ולכן כולם יחד עוברים את כל ה- מ"ב מסעות. והרמז **מואב** בראשי תיבות **מ"ב** לרמז מ"ב מסעות, ואותיות פנימיות **מואב אלף ו' = (שישי)** המרמז על זמנינו.

וכל אחד צריך להחזיק באמונה בהשם אין עוד מלבדו וללכת כמו אריה במדבר **שהרי האריה לא צריך שום שומרים מפני שהוא מלך החיות והמילים הראשונות בפרשה "אלה מסעי" = (216) בגימטריא אריה (= 216), שזהו האותיות האר"י שנתגלה**

לו מפי אליהו הנביא לקרוא מ"ב מסעות לנגיף כנזכר. וגם אותיות **ראיה** המרמז שעל ידי ראיה והתבוננות נכונה השמירה תהיה עלינו ממילא משמים.

ועוד רמז - רש"י מביא (שם בפסוק ג') בשם המדרש **משל למלך** שהיה בנו חולה והוליכו למקום רחוק לרפאותו, כיון שהיו חוזרים התחיל **אביו** מונה כל המסעות, ² אמר לו - **כאן ישננו**, **כאן הוקרנו**, כאן חששת את ראשך.

ונראה הרמז - שהרי כך שואלים את החולה היכן היה = (ישננו) להיכן הלך (הוקרנו). "**ישננו**" מלשון **ישנו** בגימטריא עם הכולל 'קורונה' = (367) "**הוקרנו**" אותיות "**קורונה**".

בני ישראל במדבר כפי שכל אחד האמין יותר בבטחונו בהשם כך ה"**מן**" ירד יותר קרוב לביתו.

לצדיקים קרוב מאוד לפתח ביתם ולא היו צריכים לטרוח כלל ואלו שהאמינו פחות ה'**מן**' ירד יותר רחוק וכו' וכו', כל אחד כפי בטחונו בהשם.

וכך מצבנו - עקב סגר החנויות ותיירות וכו', ישנם שביקשו לחם, וישנם שמצביהם היה באמצע, וישנם שמצביהם היה טוב מבחינה כלכלית וכו' וכו', ודומה לזמן עם ישראל במדבר שירד '**מן**' לכל אחד ואחד כפי בחינתו בבטחונו בהשם, יותר ויותר קרוב לביתו.

ועיקר הברכה של הממון שיהיה באמונה כמו מן, כי מן הוא מצד הקדושה וממון בעצמו מצד האחר כל עוד לא יאמין חלילה

² ומפני מה נזכר פעם מלך ופעם אביו אלא **שמלך** - שכל יהודי כבן מלך להשם, **אביו** - מפני שמונה את המסעות הקודמים, שאחרים הנגועים בזה יהיו בבחינת רשות היחיד, (4 אמות לרשות היחיד) 4 בגימטריא אבא.

בבטחוננו בהשם שהוא זן ומפרנס לכל, ואם מאמין ועושה משא ומתן באמונה, אזי נהפך ממונו לצד הקדושה לבחינת שפע רוחני כמו מן, ממון נוטריקון **מ-מן**, לרמז - שעיקר שפע הרוחני של הממון מ-מן. ומובא (ליקוטי מוהר"ן) שהממון בשורשו ממקום גבוה מאוד ולפיכך צריך לקדשו.

בני ישראל במדבר היתה עליהם שמירה מעולה במשך כל המ"ב מסעות בבחינת 'אמא שמסכת על הבנים', והכל במטרה לקבלת התורה ולהגיע לארץ ישראל המקודשת מכל הארצות וכל הארצות מתקפלות לקדושת ארץ ישראל בבחינת רשות היחיד (4 אמות) וזהו **מ"ב** בגימטריא **אמא** = (42). **4** בגימטריא **אבא** לרמז שמטרת מ"ב מסעות להגיע לאבא שבשמים בבחינת רשות היחיד, שהוא היחיד מקומו של עולם ואין העולם מקומו, רשות היחיד = (4 אמות). אך בגאולה הראשונה היו ראויים לגאולה כשנכנסו לארץ ישראל, אך הגואל עצמו משה רבינו (שהוא משבט לוי) לא זכה (בהוראה מהשם) להיכנס לארץ ישראל ואם היה נכנס מיד היתה הגאולה מגיעה ואף שבט לוי עצמו לא מנו להם בזמניהם חלקי שטחים בארץ ישראל וכו' וזהו **לוי** = (46) בגימטריא **אבא אמא**.

מדבר רמז למידת הענוה, כי האדם השפל שם עצמו כמדבר שאין בו כלום, (ליקוטי מוהר"ן) וכך מצבנו מביא את האנושות לענוה בבחינת מדבר, עקב שאין ביכולתם לשלוט על הכל, והכל בידי הבורא בלבד.

וכשם שמטרת מ"ב מסעות בגאולה הראשונה של יציאת מצרים, בכדי לקבל את התורה על ידי משה רבינו, כך המצב

העובר עלינו הדומה למ"ב מסעות כנזכר הוא לפני הגאולה השניה הנצחית בכדי לקבל את תורתו של משיח.

ועוד רמז דוד = (14) כפול 3 פעמים בגימטריא מ"ב = (42), והכלל 3 פעמים חזקה, וזהו החזקה להביא את משיח בן דוד על ידי הזיכור של מ"ב מסעות.

ועוד נראה לרמז - בענין מ"ב מסעות, בחודש ישנו בממוצע 30 יום, ובשנה 12 חודשים, יחד יעלה לחשבון מ"ב = 42, ובכל שנה אחת יש תיקון מעגל שלם של חגים ושבתות וכו', **והרמז** - שעל ידי מ"ב מסעות זוכים לתיקון השלם כמו מעגל שלם.

כתוב: "ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך וכו'", "ודברת" - דברי תורה המרמז על תיקון ניצוצות, "בם" אותיות מ"ב לרמז מ"ב מסעות, "בשבתך" = ישיבה כמו שבת, "בביתך", "ובלכתך בדרך" - שינוי ממקום למקום שבדרך מתקן ניצוצות של קדושה, "ובלכתך בדרך" = (704) בגימטריא ב' שבת = (704), לרמז שכל ענין מ"ב מסעות בחינת "ובלכתך בדרך" להביא את כל עם ישראל לשמור שתי שבתות שבזכות זה מיד נגאלים.³

ועוד רמז - כידוע התורה מתחילה באות ב' בראשית ומסתיימת באות ל' אותיות לב, ומרמז שעיקר ענין התורה לעבוד את השם מהלב, וההתחלה בקבלת התורה שירד לנו "עשרת הדברות" לב = (32), בצירוף י' = (10) כנגד עשרת הדברות, יחד כמנין "בם" = (42) וזהו "ודברת בם" המרמז על עיקר התורה.

³ ויש אומרים אם ישמרו כל עם ישראל אפילו שבת אחת מיד נגאלים.

פסוק אחרי "ודברת בם" וכו', בא הפסוק: "וקשרתם לאות על ירך" וכו', וקשר רצועת התפילין הצמוד לבית בצורת האות י', ומניחים אותו כנגד הלב בכדי לקשר את הלב ל- מח, ומרמז - **לב** = (32) יחד עם האות י' = (10) בגימטריא "**בם**", אותיות **מ"ב** המרמז על **מ"ב** מסעות.

וברמז - כשם שתפילין היא קשר עם השם יום יומי, כך **מ"ב** מסעות מקשר עם השם לגאולה.

דוד המלך זעק בתהילים: "האזינו כל יושבי חלד" ודרשו רבותינו שקרא העולם "יושבי חלד" כי כל מה שיש ביבשה יש בים חוץ מחולדה. ומסביר רבי נתן (ליקו"ה שחיטה ה' - ו') עיקר מה שקרא העולם על שם החולדה מחמת גודל ההעלמה שיש בעולם, כי החולדה דרה בעקרי הבתים ובאה במארב ובהכמנה ובגניבה, וזהו בחינת כל ענייני העולם הזה שהוא מלא הבלים, (עיין שם עוד).

ויש לחדש - "**חלד**" = (42) בגימטריא **מ"ב** = (42), לרמז שמתקנים עיקר "**חלד**" על ידי **מ"ב** מסעות, ובמדבר ישנו הרבה טומאה ולכן היו צריכים לקדש את אותם מקומות מסע אחר מסע, וישנם שמונה סוגי שרצים הנמנים בתורה, וכנגדו בקדושה - הסרת ערלת ברית ביום השמיני ללידה, וברית הוא קשר לנצח עם השם, והמספר שמונה הוא מעל הטבע, כי הוא מעל המספר שבע (כמנין שבוע).

והראשון שנמנה מהשרצים הוא חולדה והוא עיקר הטומאה, ונראה - שכנגדו הראשון בטהרות הוא מים שהרי מתחילת הבריאה היו טהורים, (כמובא בכתבי האר"י - לאחר חטא "עץ הדעת" נפלו מאדם הראשון רפ"ח = (288) ניצוצות ל- דומם,

צומח, חי, ומדבר, חוץ מהמים שהם מתחת לקו האדמה ולכן מטהרים).

ונראה שלכן אין חולדה בים, כי כח המים שבקדושה מתגבר על חולדה שבטומאה ו"זה לעומת זה עשה האלקים".

כידוע - ביום ראשון לבריאה נברא האור, והבדיל השם, בין האור ובין החושך.

וביום השני - נבראו המים.

ומפני מה נבראו המים קודם (עצי פרי וכו' וחיות וכו' והאדם)?
ונראה מפני שהם נשארים טהורים ומטהרים (ובכלל שהם משקים את הבריאה)!

ומפני מה נברא האור יום קודם למים?

האור - מרמז על דרך היצר הטוב, **והחושך** - מרמז על היצר הרע, 'עצת הנחש' ואדם הראשון שהיה כלול בתוכו מכל נשמות ישראל נתפתה לעצת הנחש שהוא בבחינת חושך, לאכול מעץ הדעת טוב ורע, ואם לא היה נתפתה, היה מביא האדם את הבריאה לתיקון השלם, ולא היינו צריכים למים המטהרים, ולכן נבראו אור וחושך יום קודם, להודיע כי קודם ועיקר החשיבות הוא כח הבחירה בין אור לחושך, עוד לפני המים המטהרים!

ויובן מדוע יש טומאה רבה במדבר כי שם אין מצוי כמעט מים המטהרים, ובני ישראל בכל משך מסעותיהם במדבר, 7 ענני כבוד הקיפו אותם ושמרו והגנו עליהם מכל אויב ועוד ענן 1 מעליהם מעל שבט יהודה (ביום הם היו עננים ובלילה לאש), ולמרות שהם ענני כבוד - השכינה הקדושה. אבל הכלל - שאין מקרא יוצא מדי פשוטו, והרי העננים עשויים מחלקיקי מים קטנים למאוד וישנם שמונה עננים ומרמז ש-מים הוא הראשון שמתגבר על שמונה טומאות שהם שמונה שרצים, מים = (90)

בגימטריא מלך = (90) לרמז שהוא המולך על כח הטומאה, ונראה שלכן היו צריכים את שמונת העננים בכדי להתגבר ולתקן מקומות הטומאה.⁴

כידוע - מפלאי הבריאה שהוולד חי באקווריום של מים עד ליציאתו לאויר העולם ומסירים ערלת ברית ביום השמיני, **וכידוע** - שעות הערב הוא זמן שליטת החיצונים ומתחיל מתחילת הלילה עד חצות לילה, **ונראה** - שבכדי להכריע את שמונת הטומאות מחכים בדרך כלל דווקא עד שמונה ימים 'זה כנגד זה' ואז מסירים את ה'ערלה', ואז מתוקן גם למפרע = (למקודם).

ישנם 4 מדריגות וזה למעלה מזה - 1) אש, 2) רוח, 3) מים, 4) עפר, החולדה חופרת עמוק עמוק בעפר שהוא המדריגה הכי פחותה והרי מים מעל מדריגת עפר, והם מתגברים על טומאת הקליפה הקשה חולדה.

וכן כידוע ישנם ארבעה מדריגות וזה למעלה מזה: 1) דומם, 2) צומח, 3) חי, 4) מדבר, ומדריגת מדבר רומז אל האדם, 'מדבר' אותיות **דר מ"ב** ונראה שבכדי שעם ישראל יגיעו למדריגת מדבר היו צריכים לדור במדבר 40 שנה ולעבור שם גם את ה- מ"ב מסעות.

כידוע - שלקראת סיום המבול נח ציוה על העורב לצאת מהתיבה לראות עם אכן שקעו המים בחוץ בתקווה לצאת מהתיבה והעורב עשה סיבוב קצר ומיד חזר (מחמת שטבעו אכזר) ולאחר מכן נח ציוה על היונה לצאת מהתיבה וחזרה עם

⁴ וכן ישנם שמונה סוגי טריפות בשחיטה.

עלה זית בפיה ובכך ידע ששקעו המים, כי כיצד באה עם עלה זית מבחוץ.

ונראה - עורב מלשון עירוב (שדין עירוב המקיף את העיר דינו כרשות היחיד), שהרי חזר לתיבה שדינו כרשות היחיד ומרמז על היפך מידת השלום אפילו בבית אינו מסתדר וכל שכן בחוץ ולכן לא רצה לצאת. וכן עורב אותיות בו - רע.

ועורב מרמז על ערב (לילה) לרמז על ו' = (שש) אלף שנים בבחינת חושך לעומת אור של אלף השביעי בבחינת בוקר.

ויונה - רומזת על מידת השלום ולכן יוצאת לאויר העולם, ובכח מדת השלום להגן על עם ישראל (ואף בזמנים שלא הלכו בדרך הנכונה), כמו שמצינו במגדל בבל שבנו מגדל ורצו בכך כביכול להלחם נגד השם, ואז השם בילבל לשונם וכל אחד ביקש דבר מחבירו ולא הבין מה מבקש ומתוך כך הסתכסכו ביניהם ואז השם החריב את המגדל, אבל כשחיו בשלום לא יכול שום מקטרג לקטרג עליהם.

ועלינו לדעת שאנו חייבים להתחזק במידת השלום בכדי להרחיק את המצב מעלינו (שעושה כל אחד בבחינת רשות היחיד), והשבת כנגד מידת השלום ולכן חייבים לשבות ברשות היחיד ולא לטלטל לרשות הרבים, כי השבת עצמה כנגד מידת השלום (ולעתיד לבוא יום שכולו שבת יהיה שלום בעולם), מה שאין כן בימות החול הרגילים אנו מעצמנו צריכים להרבות את מידת השלום בעולם שנאמר: "ורב שלום בוניך" "ורב" - רמז ל"רשות ה-רב-ים" "שלום" - להרבות מידת השלום "בוניך" - שבכוחו לבנות העולם ובשבת לא בונים השבת משפיעה את השפע מעצמה.

ובאותיות יונה נרמז אותיות שם "יהו"ה ואות נ' הרומז ל- נ' שערי קדושה לרמז שעל ידי שישתלם גילוי שם [השם] הוי"ה ונ' שערי קדושה יתגלה חסדים גמורים מ'עתיק' ונזכה לגאולה השלימה, (כידוע ליודעי ח"ן ש'עתיק' נתגלה רק פעם אחת בקריעת ים סוף ועתיד להתגלות שוב בגאולה השלימה), ועל ידי השלום נזכה לשלמות כי שלום מלשון שלם.

תיקוני מ"ב מסעות

הסגולה בשם ר' שמשון מאוסטרופולי והוסיף שיש נהגו לומר גם את תפילת אנא בכח, שגם היא מ"ב מילים, כנגד מ"ב המסעות של בני ישראל

שמות מ"ב מסעות (בצירוף ראשי תיבות "אנא בכח" וכו')

צ אֵילָם	6 מָרָה	5 פִּי הַחִירָת	4 אֲתָם	3 סֹכֶת	2 רַעַמֹּס ו	1 יְכוּוֹן יֵאמֹר
נ מִדְבַּר סִינֵי	1 ט רַפִּידִם	1 ש אֱלוֹשׁ	1 ע דַּפְקָה	9 ר מִדְבַּר סִין	8 ק יָם־סוּף	7 יְכוּוֹן יֵאמֹר
ש רְסָה	1 כ לְבָנָה	1 י רַמֵּן פְּרָץ	1 ד רְתֵמָה	1 ג חֲצֵרֹת	1 נ קְבֵרֹת הַתְּאֵוָה	1 יְכוּוֹן יֵאמֹר
ג תְּרַח	2 ת תַּחַת	2 צ מִקְהֵלֹת	2 ר חֲרָדָה	2 ט הַר־שֵׁפֶר	2 ב קְהֵלֹת הַ	1 יְכוּוֹן יֵאמֹר
ע יְטַבֵּת הַ	3 נ חַר הַגְּדָד	2 ט בְּנֵי יַעֲקֹב	2 ב מִסְרוֹת	2 ק חֲשֵׁמֹנָה	2 ח מִתְקָה	2 יְכוּוֹן יֵאמֹר
ק פּוֹנֵן	3 ז צְלֻמָּנָה	3 פ הַר הַהָר	3 ל קִדְשׁ	3 ג עֲצִין גָּבֵר	3 י עֲבֵרָנָה	3 יְכוּוֹן יֵאמֹר
ת עֲרֹבֹת מוֹאָב	4 י מִקְרֵי הָעֲבָרִים	4 צ עֲלֻמֵּן דְּבַלְתֵּימָה	4 ו דִּיבֹן גָּד	3 ק עֵי הָעֲבָרִים	3 ש אֲבֹת	3 יְכוּוֹן יֵאמֹר

אֲנָא בְּכַח גְּדֵלֹת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה. (אב"ג ית"ץ):

קָבַל רִנַּת עַמּוֹךְ שֶׁגִּבּוֹ טְהָרָנוּ נוֹרָא. (קר"ע שט"ן):
 נָא גְבוֹר דּוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ פְּכַבֵּת שְׁמִירָם. (נג"ד יכ"ש):
 בְּרַכֵּם טְהָרָם רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תְּמִיד גְּמִלֵם. (בט"ר צת"ג):
 תְּסִין קְדוֹשׁ בְּרוּב טוֹבָךָ נִהַל עֲדָתְךָ. (חק"ב טנ"ע):
 יַחֲזִיד גְּאָה לְעַמּוֹךְ פְּנִיהַ זֹכְרֵי קְדוּשָׁתְךָ. (יג"ל פז"ק):
 שְׁוֹעֲתָנוּ קָבַל וּשְׁמַע צַעֲקוֹתָנוּ יוֹדַע תְּעַלְמוֹת. (שק"ו צי"ת):
רמז לחלק משמות מ"ב מסעות

"מדבר סין" רמז ל- סין סמל הכלכלה והחומריות,
 שהמצב התחיל קודם משם.
 והמסע הבא **"דפקה"** רמז - למשהו לא תקין (מלשון
 דפיקה).
 והמסע הבא **"אלוש"** אותיות **שאלו**, רמז - ששאלו
 יראי השם למה כל זה קרה, והתשובה במסע הבא.
 והמסע הבא **"רפידים"** - מלשון רפו ידיהם וצריכים
 להתחזק, והתשובה במסע הבא.
 והמסע הבא - **"מדבר סיני"** רמז לקבלת התורה כבהר
 סיני ובגלל ש- רפו ידיהם צריכים להתחזק בלימוד
 התורה שנחשב לקבלת התורה בכל עת.
 והמסע הבא - **"קברות התאוה"** רמז לתאוות, ובכח
 התורה להוציא מהתאוות, שכתוב בגמרא: **"בראתי
 יצר הרע בראתי תורה - תבלין"** (שהתורה היא
 התבלין ליצר הרע), והתאוות נקראים קברות, כי

רשעים (שמלאים בתאוות) נקראים בחייהם מתים, וצדיקים אף במיתתם קרואים חיים, והסגר הקצר נשלח משמים להוציא קצת מהתאוות ושהרבה אנשים יעשו חשבון נפש ועל ידי זה יהיו יותר עם ערכים חשובים.

והמסע הבא - "חצרת" רמז - שעקב הסגר נמצאים בני ישראל ב- חצרות של הבתי כנסת וכו' וחצרות רמז - לחצרות השם.

והמסע הבא - "רתמה" רמז - למסכות (מלשון רתום) שאם יוצאים מהחצירות של הבתים נדרשים למסכות. המסע הבא "רמן פריץ" "רמן" רמז ל- מירון "פריץ" מלשון פתוח, והרמז שאחרי ל"ג בעומר נפתח גם מקום הרשב"י שכל עם ישראל חיכו לאותו רגע.

עד כאן לגל הראשון.

המסע הבא "לבנה" - השם ברא את החמה ולבנה באותו גדול והלבנה קיטרגה ואמרה אי אפשר לשתי מלכים להשתמש בכתר אחד, והשם אמר לכי ומעטי את עצמך וכו', ומכאן שעיקר החסרון התחיל מפגם הלבנה, וכל חיסרון שיש לאדם הוא בבחינת "חסרון הלבנה".

המסע הבא "רסה" - מלשון סור = (266) בגימטריא קלקול = (266) לרמז שבעקבות הקלקול יש חסרון. המסע הבא "קהלתה" רמז - קהלת ה' = (השם) יראי השם.

המסע הבא "הר שפר" - "שפר" מלשון שופר, לרמז - שכולם התקהלו לאחר שהשתפרו יותר בערכים חשובים.

המסע הבא "חרדה" רמז - שנכנסו שוב לחרדה.

המסע הבא "מקהלות" - נחרדו מהתקהלויות.

מ"ב מסעות

פרשת מסעי פרק ל"ג

א וַאֲלֵה מִסְעֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְצַבְּאֹתָם בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

ב וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת מוֹצְאֵיהֶם, לְמִסְעֵיהֶם עַל פִּי יְהוָה, וְאֵלֶּה מִסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם:

ג וַיִּסְעוּ מִרְעַמְסֵס בְּחֹדֶשׁ הָרְאשׁוֹן, בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרְאשׁוֹן, מִמִּתְחַרַּת הַפָּסַח, יָצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָמָה לְעֵינַי כָּל מִצְרַיִם:

ד וּמִצְרַיִם מְקַבְּרִים, אֵת אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה בָּהֶם כָּל בְּכוֹר, וּבְאֵלֵיהֶם עָשָׂה יְהוָה שְׁפָטִים:

ה וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִרְעַמְסֵס, וַיַּחֲנוּ בְּסֹכֹת:

ו וַיִּסְעוּ מִסֹּכֹת, וַיַּחֲנוּ בְּאֹתָם, אֲשֶׁר בְּקִצֵּה הַמִּדְבָּר:

ז וַיִּסְעוּ מֵאֹתָם, וַיָּשָׁב עַל פִּי הַחִירָת, אֲשֶׁר עַל פְּנֵי בַעַל צְפוֹן, וַיַּחֲנוּ לְפָנֵי מִגְדָּל:

ח וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי הַחִירָת, וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם הַמִּדְבָּרָה, וַיִּלְכוּ דֶרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבַּר אֹתָם, וַיַּחֲנוּ בְּמִרְהָ:

ט וַיִּסְעוּ מִמָּרָה, וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה, וּבְאֵילָם שְׁתֵּימ עֶשְׂרֵה עֵינַת מַיִם, וְשִׁבְעִים
תַּמָּרִים וַיַּחֲנוּ שָׁם:

י וַיִּסְעוּ מֵאֵילָם, וַיַּחֲנוּ עַל יַם סוּף:

יא וַיִּסְעוּ מֵיַם סוּף, וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר סִין:

יב וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר סִין, וַיַּחֲנוּ בְּדַפְקָה:

יג וַיִּסְעוּ מִדַּפְקָה, וַיַּחֲנוּ בְּאֵלוֹשׁ:

יד וַיִּסְעוּ מֵאֵלוֹשׁ, וַיַּחֲנוּ בְּרַפִּידִם, וְלֹא הָיָה שָׁם מַיִם לָעַם לְשָׁתוֹת:

טו וַיִּסְעוּ מִרַפִּידִם, וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר סִינַי:

טז וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר סִינַי, וַיַּחֲנוּ בְּקִבְרַת הַתְּאֻוָּה:

יז וַיִּסְעוּ מִקִּבְרַת הַתְּאֻוָּה, וַיַּחֲנוּ בַּחֲצֵרֹת:

יח וַיִּסְעוּ מִחֲצֵרֹת, וַיַּחֲנוּ בְּרֵתְמָה:

יט וַיִּסְעוּ מִרֵתְמָה, וַיַּחֲנוּ בְּרַמֵּן פָּרָץ:

כ וַיִּסְעוּ מִרַמֵּן פָּרָץ, וַיַּחֲנוּ בְּלִבְנָה:

כא וַיִּסְעוּ מִלִּבְנָה, וַיַּחֲנוּ בְּרֹסָה:

כב וַיִּסְעוּ מִרֹסָה, וַיַּחֲנוּ בְּקֵהֲלָתָה:

כג וַיִּסְעוּ מִקֵּהֲלָתָה, וַיַּחֲנוּ בְּהַר שָׁפָר:

כד וַיִּסְעוּ מִהַר שָׁפָר, וַיַּחֲנוּ בַּחֲרָדָה:

כה וַיִּסְעוּ מִחֲרָדָה, וַיַּחֲנוּ בְּמִקְהֵלֹת:

כו וַיִּסְעוּ מִמִּקְהֵלֹת, וַיַּחֲנוּ בְּתַחַת:

כז וַיִּסְעוּ מִתַּחַת, וַיַּחֲנוּ בְּתַרְח:

כח וַיִּסְעוּ מִתַּרְח, וַיַּחֲנוּ בְּמִתְקָה:

כט וַיִּסְעוּ מִמִּתְקָה, וַיַּחֲנוּ בְּחִשְׁמֹנָה:

ל וַיִּסְעוּ מִחִשְׁמֹנָה, וַיַּחֲנוּ בְּמִסְרוֹת:

לא וַיִּסְעוּ מִמִּסְרוֹת, וַיַּחֲנוּ בְּבִנֵי יַעֲקֹן:

לב וַיִּסְעוּ מִבְּנֵי יַעֲקֹן, וַיַּחֲנוּ בְּחַר הַגְּדָד:

לג וַיִּסְעוּ מִחַר הַגְּדָד, וַיַּחֲנוּ בְּיִטְבָּתָה:

לד וַיִּסְעוּ מִיִּטְבָּתָה, וַיַּחֲנוּ בְּעֵבְרָנָה:

לה וַיִּסְעוּ מֵעֵבְרָנָה, וַיַּחֲנוּ בְּעֵצִין גְּבֵר:
לו וַיִּסְעוּ מֵעֵצִין גְּבֵר, וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר צֶן הוּא קִדְשׁ:
לז וַיִּסְעוּ מִקִּדְשׁ, וַיַּחֲנוּ בְּהַר הַהָר, בְּקִצֵּה אֶרֶץ אֲדוּם:
לח וַיַּעַל אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן אֶל הַר הַהָר עַל פִּי יְהוָה, וַיָּמַת שָׁם, בַּשָּׁנָה
הָאַרְבָּעִים, לְיֵצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי, בְּאַחַד
לְחֹדֶשׁ:

לט וְאֶהֱרֹן בֶּן שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים וּמֵאֵת שָׁנָה בָּמָתוֹ, בְּהַר הַהָר:
מ וַיִּשְׁמַע הַכֹּהֲנִים מִלֶּךְ עָרֹד, וְהוּא יָשָׁב בְּנֹגֵב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן, כָּבֵא בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל:

מא וַיִּסְעוּ מֵהַר הַהָר, וַיַּחֲנוּ בְּצִלְמָנָה:
מב וַיִּסְעוּ מִצִּלְמָנָה, וַיַּחֲנוּ בְּפוּנֹן:
מג וַיִּסְעוּ מְפוּנֹן, וַיַּחֲנוּ בְּאַבְתָּ:
מד וַיִּסְעוּ מֵאַבְתָּ, וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הָעֵבְרִים בְּגִבּוֹל מוֹאָב:
מה וַיִּסְעוּ מֵעֵיִם, וַיַּחֲנוּ בְּדִיבֹן גָּד:
מו וַיִּסְעוּ מְדִיבֹן גָּד, וַיַּחֲנוּ בְּעֵלְמָן דְּבַלְתִּימָה:
מז וַיִּסְעוּ מֵעֵלְמָן דְּבַלְתִּימָה, וַיַּחֲנוּ בְּהַר הָעֵבְרִים לְפָנֵי נָבו:
מח וַיִּסְעוּ מֵהַר הָעֵבְרִים, וַיַּחֲנוּ בְּעֵרְבַת מוֹאָב, עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ:
מט וַיַּחֲנוּ עַל הַיַּרְדֵּן מִבֵּית הַיְשֻׁמָּת, עַד אֲבֵל הַשְּׁטִים, בְּעֵרְבַת מוֹאָב:

לעילוי נשמת
נחמן בן אהרן
יהודה בן חיים
יהודה אריה בן שמעון
מתילדה בת נעמי
ימין בן רחל
פיבי בת דונה
מרסל מסעודה בת סימי
שלמה יצחק בן רחל

ת. נ. צ. ב. ה.

כל הזכויות שמורות ©
הן על פי חוקי התורה,
והן על פי החוק הבינלאומי.

**טקס לחלאקה, שמות לברכה, פדיון נפש,
ולהקדשות וכו'**

פלא: 058-3224359

058-4298224

ישיבת 'אור-הזוהר' - מירון

שעל גג ציון הרשב"י זיע"א

כוללים: חצות, תהילים, זוהר, קבלה וכו'.

